

TÔI YÊU ĐẠI HỌC CẦN THƠ

Nguyễn Thị Kim Quế
Khoa Khoa học Chính trị,

Nếu ai đó hỏi tôi, điều gì tôi yêu thích nhất ở trường Đại học Cần Thơ, tôi sẽ trả lời ngay mà không cần do dự: Đó chính là “môi trường”.

Mỗi người đang hoặc từng học tập, công tác, đến tham quan, làm việc tại trường, ... sẽ có thể có những suy nghĩ, những nhìn nhận khác nhau, tùy theo từng góc độ. Tôi tôn trọng điều đó. Còn đây chỉ là cảm nhận nhỏ bé của riêng tôi. Điều đã tạo cảm giác bình yên cho tôi an tâm học tập 04 năm đại học và từng bước phấn đấu trở thành giảng viên, được gắn bó và đóng góp cho khoa, trường đến lúc này. “Môi trường” tôi nói ở đây không đơn thuần là khuôn viên xanh đẹp với những tán cây mát rượi, hàng phượng thơ mộng hay những dãy nhà học tiện nghi, những công trình hiện đại mà chính là sự quan tâm, thương yêu và tạo điều kiện của nhà trường. Một môi trường thân thiện, đậm chất miền Tây. Môi trường đó không phải tự nhiên mà có, nó được vun bồi, tích góp qua từng thế hệ, từ chủ trương, chính sách chung của nhà trường và đặc biệt nó được kết tinh từ chính những thầy cô, cán bộ và sinh viên trong trường.

Nhớ lúc xưa, tôi được người chị ruột vốn là sinh viên K26 Ngữ văn, học ở trường Đại học Cần Thơ đưa tôi đi thi đại học. Tận mắt thấy ngôi trường rộng, đẹp, thầm ước thi đậu được làm sinh viên của trường như chị thì hạnh phúc biết bao. Và rồi tôi thi đậu thật. Tôi may mắn được là sinh viên của trường Đại học Cần Thơ. Tôi hăng say chú tâm vào học tập và hoạt động phong trào, bắt nhịp ngay từ những ngày đầu ở môi trường mới.

Tôi được tham gia Ban Chấp hành Chi đoàn từ năm nhất và lần đầu tiên của thời sinh viên rất vinh dự được thầy Lê Ngọc Triết - nay là trưởng khoa - dẫn đoàn giao lưu với chiến sĩ ở Kiên Lương, Kiên Giang. Từ hoạt động ấn

tượng đó, định hướng cho tôi ngày càng đam mê, hăng say công tác Đoàn và mong muốn cống hiến thật nhiều. Đồng thời, tôi cũng được phụ trách Chi hội sinh viên Mỏ Cày và Liên Chi hội sinh viên Bến Tre, Thầy Hà Thanh Toàn - nay là Hiệu trưởng nhà trường- hàng năm thường đại diện lãnh đạo trường đến dự, chỉ đạo Đại hội, Hội nghị. Thầy luôn ân cần động viên sinh viên chúng tôi trong học tập và hoạt động. Thầy cô trong khoa, trong trường rất hiền và nhiệt tình chỉ dạy tôi cùng các bạn qua từng môn học. Có thể nói rằng, môi trường học tập và hoạt động Đoàn, Hội của trường đã tôi rèn con người tôi, giúp bản thân tích lũy được nhiều kiến thức, kỹ năng, kinh nghiệm và đặc biệt là kiên trì, thấu đáo hơn trong mọi việc. Tôi có được thật nhiều bạn bè, anh chị em thân yêu từ trong chi đoàn - đoàn khoa mình, từ chi đoàn - đoàn khoa bạn và đặc biệt là những anh chị em đồng hương Bến Tre và ở cả các tỉnh bạn. Tất cả càng hun đúc thêm động lực để giúp tôi cố gắng vừa ra sức học tập và vừa hăng hái hoạt động phong trào hàng ngày.

Qua cả một quá trình phấn đấu, thầy Phạm Văn Búa là người bồi dưỡng, tận tâm hướng dẫn để tôi được đứng vào hàng ngũ của Đảng, Thầy giúp tôi thực hiện thành công “bước nhảy” để thay đổi về chất, từ một đoàn viên – hội viên nhiệt huyết tôi trở thành người đảng viên trung thành của Đảng Cộng sản Việt Nam. Sau khi tốt nghiệp đại học, tôi rất hạnh phúc khi được tuyển ở lại Khoa. Vừa giảng dạy, vừa từng bước phụ trách các công tác trong Tổ Công đoàn, Chi bộ Sinh viên, Đoàn khoa, Đoàn trường,... Đặc biệt tôi gắn bó nhiều năm với công tác Đoàn, tập thể Đoàn khoa luôn phấn đấu trở thành cánh tay đắc lực của Đảng bộ khoa. Được thầy Bí thư Đảng ủy Trần Văn Hiếu rất quan tâm, sâu sát trong mọi hoạt động của chúng tôi. Tôi đã được trở thành giảng viên nhưng vẫn sống như chất của một sinh viên vì hàng ngày được gắn bó với các bạn sinh viên qua lớp học, lớp cố vấn, qua công tác đoàn, qua chi bộ sinh viên,... Nhất là qua những lần Hội diễn văn nghệ truyền thống khoa, trường; những chuyến giao lưu Xuân biên giới; chiến dịch Tình nguyện hè thắm đẫm mồ hôi lẫn những nụ cười; những lần thiết kế video giới thiệu ngành và gần đây nhất là cùng chia sẻ, hỗ trợ, động viên nhau vượt qua đại dịch

COVID -19,... Tất cả để rồi cùng nhau phấn đấu học tập, giảng dạy và rèn luyện thật tốt. Tôi chia sẻ điều này, chắc hẳn những thầy cô, cựu sinh viên và sinh viên từng trải qua những khoảnh khắc như tôi sẽ dễ dàng cảm nhận được cảm xúc bình dị mà trân quý xiết bao.

Qua hoạt động giảng dạy và phong trào, được gắn bó, sẻ chia, trực tiếp định hướng cho các bạn sinh viên, tôi luôn thấy rất thích và có động lực như một thứ người ta hay gọi là lý tưởng sống. Tôi cảm thấy cuộc sống rất hạnh phúc khi gia đình êm ấm, còn ở trường luôn có những thầy cô, đồng nghiệp, sinh viên cùng học tập, làm việc và sống vui vẻ xung quanh. Tôi cũng được bộ môn, khoa, trường quan tâm, tạo điều kiện cho đi học Cao học, đi học Nghiên cứu sinh, nghiên cứu khoa học,.. vừa trau dồi thêm tri thức, kỹ năng giúp việc giảng dạy, nghiên cứu ngày một tốt hơn, vừa phấn đấu hoàn thành chuẩn theo yêu cầu để nâng cao chất lượng của trường.

Là thế, cảm nhận của tôi chỉ đơn giản như vậy.

Tôi yêu ngôi trường đã đào tạo ra mình và giúp mình làm người sống có ích cho gia đình và xã hội. Tôi cảm thấy cuộc sống, môi trường hiện tại thật đáng sống. Hình hài, tâm tính tôi có được như ngày hôm nay là do cha mẹ sinh ra và nuôi dạy, nhưng tri thức, kỹ năng, thái độ lẫn công việc mà tôi có được phần lớn là do thầy cô qua các thế hệ đã chỉ dạy tôi từ thuở nhỏ đến giờ. Và quan trọng hơn hết, chính là “môi trường” của Đại học Cần Thơ đã mang đến cho tôi một cuộc sống bình an và tốt đẹp như hiện tại. Ước mơ từ lúc nhỏ của tôi là được làm cô giáo, có thể so với nhiều anh chị, bạn bè tôi lại là người bằng lòng với thực tại. Nên khi trong công việc có những vấn đề gì phát sinh mà không hài lòng tôi thường bình tĩnh, xem xét thấu đáo và xem là chuyện nhỏ để xử lý nhẹ nhàng nhất có thể rồi phấn đấu tiếp, sống chan hòa với mọi người. Tôi không đòi hỏi gì hơn, chỉ mong mãi được làm cô giáo nhỏ và được gắn bó với nơi đã đào tạo ra mình, để thỏa đam mê giảng dạy, nghiên cứu khoa học và được cống hiến trong khả năng có thể. Kiến thức và khả năng bản thân còn nhiều hạn hẹp, tôi còn phải học hỏi, trau dồi và phấn đấu nhiều

hơn. Mong mọi việc luôn thuận lợi, bình an để tôi được ổn định gắn bó lâu dài và mong nhà trường ngày càng phát triển, vững mạnh để tôi luôn mãi tự hào về một ngôi trường - một “môi trường” thân thiện ở miền Tây./.